

Obsah

(podle prvního verše básně)

Salamandr má oheň, pták má vzduch	7
Hle, Florisa jde na trh	8
Mariko, tvé oči	10
Jaká bolest míti rád	12
Doriso nadutá, krutá	14
I v snách, Maří Pérezová	16
Rozum mi jde nad tím kolem	18
Od té doby, co tě znám	20
Ranhojiči, jimiž hledíš	22
Spí, odpočívej, něžná, sladká hrudi	25
I paměť různé vjemy uchovává	26
Hle, plachetnici klenutou jak duha	27
Až přejde život všechno, oč dnes brká	28
Karafiát byl spokojen, že leží	29
Jdu po prokřehlém čele strmé skály	30
Ach, kdyby smrt dcerou mé lásky byla	31
Tvé okno, Lauro, spí. To bylo spěchu	32
Floralvo, zdálo se mi... Smím to říci?	33
Přeskakující požár, krvelačný	34
Ta zmije žíznivá, z jejíhož těla	35

Lásce, jež v tepnách žhne mi, je dnes, Lisi	36
Mohu být vzdálen, nikdy duchem v dáli	37
Duše by se tam marně ohlížela	38
Zelené jaro odešlo, mé mládí	39
V životě muk, jež nesu v zbytku těla	40
Jsem sám jak pták, jenž slétl se své střechy	41
Ta musí přijít. Kdy mne vybere si?	42
Poslední stín ať oči už mi sklíží	43
Viděl jsem všechno, těžkou krásu léta	44
Ach, čase, ty všechno měníš	46
Dost slov, mluvit nechce se mi	50
Žít dneska, to je krást a krást	54
Jsem slušný: netrhnou zlatku	57
Poslyš, když se ke mně přidáš	61
Vyslechnout, vidět a být zticha kdysi	66
Stoupáš-li, stůj a sejdi, ať jsi kde jsi	67
S chudobou jako s Galénem si vedu	68
Předvčírem jsme se vzali. Už to nejde	69
Dorotu dali dohromady s Jírou	70
Štědrá byla jak šejdíř, když tě šhubá	71
Milovala bys mrtvého, toť zbožnost	72
Svědomy bys chtěl nalhat na smířenou	73
Co běduješ, ty moudro, má to cenu?	74
Dítě je od patnácti do dvaceti	75
Žena by nebyla tak špatná, kdyby	76
Ženu má hezkou. A jak si jí cení?	77

Mariko, mám to zhruba	78
Maurům za peníze na dlaň	81
Leonoro, duši dám	82
Sousedky, věřte mně	84
Třemi barborskými styly	86
Četl jsem stručný úvod do rozbřesku	90
Pozdě zrodila mne	91
Kdyby mně spravedlnost dávala ty	100
Udělal jsem, nač stačily mé síly	101
Neplní mě úžasem	104
Nic nemít, ano, co nejméně nést	107
Nebojím se, že ztratím to, co mám	108
Čas maříš, smrti, mne nic nezraní	109
Žít, to je kráčet několika rány	110
Než za živa smrt, lépe dožít k smrti	111
Kde je můj život? Pročpak všichni mlčí?	112
Včera byl sen a zítra bude hlína	113
Prchá a bere vše, co jsme kdy byli	114
Zač trestáš mě, že zamykáš mi branku	115
Jak loudavě jde územím mých ztrát	120
Na val se dívám, jsem před branou města	121
Děsivě, strašně v srdci zvoní	122
Ty protékáš mi navždy mezi prsty	123
Všechno nám bere, radost, každou krásu	124
Epilog Zlatého věku	125